

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2714/2023
06.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Илић, адвокат из ..., против туженог Предузеће за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д. Београд, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 29/21 од 09.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 06.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 29/21 од 09.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 29/21 од 09.09.2021. године, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку П 366/19 од 10.02.2020. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му омогући поновно прикључење на јавну фиксну телефонску мрежу туженог и несметано коришћење ранијег одобреног телефонског прикључка, тако што ће отклонити кварове на постојећем телефонском проводнику који се простире до куће тужиоца, ближе наведено у изреци, извршити преспјање покиданих телефонских проводника и омогућити тужиоцу несметано коришћење телефонских услуга. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе поднета је дана 09.10.2015. године, а вредност предмета спора је износ од 10.000,00 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме је вредност предмета спора испод динарске противвредности 3.000 евра, ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП. У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић